

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mons Thabor Sive Solitudo Exercitiorum Spiritualium

Bisling, Anselm

[Einsiedeln], 1682

Meditatio XII. De Confessione culpæ, & infinita misericordia Dei erga
peccatores pœnitentes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60545](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60545)

MEDITATIO XII.

De confessione culpa, & in fine

Misericordia Dei erga peccatores penitentes.

Text. Regul. in Prol.

EXurgamus ergo tandem aliquando, & tante nos Scripturâ, ac dicente: est jam nos de somno surgere. Ideo propter emendationem malorum, hujusmodi dies ad inducias relaxantur. Nam, pius Dominus dicit: nolo mortem peccatoris, sed ut convertatur, & vivat.

Reg. e. 4. infr. 14. infr. 73.

portet spem suam Deo committere, & Dei misericordia nunquam desperare.

Præludium. Imaginare Filium prodigum squallidissimum, penè de stirpe raturum, secum ratiocinari, de statu præterito, præsentis; & futuri remedio, dicente Scripturâ: In se reversus &c.

Luc. 15. 17.

Fil. prodig. agnoscit suas miseras.

Punct. I. Confid. 1. Filium prodigum in extremas miseras redactum, noscere cœpisse suam inobedientiam, ingratitude erga Patrem, suavitatem pessimè vivendo, stultitiam in opibus dissipando, miserrimam conditionem porcos pascendo, ac è contrarietate licitatem domûs paternæ, ubi ferè si abundant panibus. 2. Ita peccator incipere deplorare sua crimina,

Est typus peccatoris dolentis.

do ex morſu conſcientiæ recordatur vi-
licitatis illarum rerum, ob quas pecca-
vit; & gratiarum, ac operum bono-
rum, quæ amiſit, de præterito: de præ-
ſenti verò qualiter jam ſit mancipium
diaboli: ac de futuro, quid ſibi ſit even-
turum in morte, iudicio, & inferno.

O miſeram meam animam pecca-
tricem! Ah quid feci, quid cogitavi,
quid dereliqui, quantum bonum of-
fenſi, quid amiſi? Ô quoties! Heu!
qualis mihi imminet mors? quale
iudicium? qualis infernus?

Punct. II. Conſid. 1. Quòd Prodigus
tandem neceſſitate malorum compulſus
reſolverit ſe, reverti ad Patrem. Vnde
porcos deſeruit, domum Patris ſpem in-
ter, & metum repetijt, ſtatuens accu-
ſare ſeipſum, & emendare, dicendo:

*Surgam: ibo ad Patrem meum; & dicam, Ibi v. 18.
Pater peccavi in cælum, & coram te: fac me Revertitur
ſicut unum de mercenarijs tuis &c. 2. Ita ad Patrem.*

peccatorem conſcientiâ, & metu gehen-
næ compulſum, ac gratiâ divinâ illu-
ſtratum tandem incipere ad Deum re-
verti, dolendo, tremendo, confiten-
do, & veniam humiliter poſtulando,
(Examina, & poſtula &c.)

O verè! Pater mi, & Deus totius
conſolationis, ego ſum ille prodigus,
ego ingratus ille Filius. O Pater! cujus miſe-

miseri cordiæ non est numerus, & bonitatis infinitus est thesaurus, quid feci? Pater mihi! quid feci? peccavi in cælum & coram te; peccavi super numerum arenæ, quæ est in littore maris &c.

Miseri-
cordia Patris
eum recipi-
entis:

Punct. III. Consid. i. Quomodo bonus prodigi Pater toto absentia filii tempore, quasi miseriam illius delectabitur, & percepto ejusdem reditu gaudet misericordiam motus, & accurrens ceciderit super collum ejus, annulo, obolo, stolâ, veste, convivio, ac libertate in priorem statum restituendo. Sic facit Deus. Ita infinita illius misericordiam Patrem omnia hæc præstare peccatori converso &c. cum majori gaudio SS. Angelorum super eo, quam super nonaginta novem justis. (Applicatio singulorum latim singula.)

Pientissime Pater! agnosco verum quod non vis mortem peccatoris, magis, ut convertatur, & vivat. Nam confiteantur omnia opera Domini Domino, quoniam in sæculum misericordia ejus.

Igitur, cum mihi tam multos habiturus superstites vitæ meæ dies, ad emendationis inducias, ex mera tua clementissima bonitate concesseris, nunc tandem exurgam de somno vitiorum,

totius meae reliquae vitae spem in te committam, sperabo semper in misericordias tuas magnas nitens, ex animo te amabo, & ad vitae finem, cum tua gratia, sic perseverabo.

CONSIDERATIO I. POMERIDIANA.

De tolerantia malorum huius vitae, ad evadendas purgatorij pœnas:

Si futuras inferni, sive purgatorij pœnas *Gerf. l. 2. cordialiter perpenderes, credo, quod libenter laborem & dolorem sustineres, & nihil rigoris formidares: Oportet, transire per ignem & aquam, antequam venias ad refrigerium. Melius est modicum purgare peccata, & vitia resecare, quam in futuro purganda reservare. Habet verò magnum, & salubre purgatorium homo patiens, qui suscipiens injurias, pro contrariantibus sibi libenter orat; qui violentiam facit, & carnem omnino spiritui subjugare conatur.* *Gerf. l. 2. c. 21. 5. Ib. c. 22. 5. & c. 24. 2.*

CONSID. II.

De humili Confessione suarum Culparum.

Domine! nihil boni egisse me recolo, sed *Idem l. 3. 52. 2.* semper ad vitia pronum, & ad emendationem